

k rukám JUDr. Havlíka

JANSTA
KOSTKA
&
SPOL.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
Joštova 8
601 56 Brno

9. 10. 06 mějane

Úřad pro ochranu
hospodářské soutěže
pracoviště Praha
Letenská 3, 118 01 Praha 1

k ř.j.: P 634/06-537/550 an

naše zn.: 26/607/70

Zadavatel: Hlavní město Praha
sídlo: Mariánské náměstí 2, Praha 1, PSČ: 110 01
IČ: 00064581
zastoupen JUDr. Miroslavem Janstou,
advokátem se sídlem Těšnov 1, Praha 1, PSČ: 110 00

Stěžovatel: Transparency International – Česká republika, o.p.s.
sídlo: Chlumčanského 5/497, Praha 8, PSČ: 180 00
IČ: 27215814
zapsán v rejstříku obecně prospěšných společností vedeném
Městským soudem v Praze, oddíl O, vložka 363
kontaktní adresa: Politických vězňů 911/8, Praha 1, PSČ: 110 00
zastoupen Mgr. Adrianou Krnáčovou, výkonnou ředitelkou a Mgr. Michalem
Štíčkou, M.A., právní protikorupční poradenské středisko Transparency
International – Česká republika, o.p.s.

Věc: Veřejná zakázka „Alokace pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy“
ev. č. VZ 50012165

Vyjádření zadavatele k podnětu k přezkoumání úkonů zadavatele

Dvojmo.
Seznam příloh je uveden na poslední straně.

Advokátní kancelář
Těšnov 1, 110 00 Praha 1
E-mail: kancelar@jansta-kostka.cz
Tel.: (++420) 221 875 402-9, Fax: (++420) 221 875 401

I.

Zadavatel vyhlásil otevřené zadávací řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k zadání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „*Alokace pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy*“ (dále jen „veřejná zakázka“), jejímž předmětem byl nájem objektu splňujícího požadavky stanovené v zadávací dokumentaci veřejné zakázky a zajišťování správy a údržby tohoto objektu (tzv. facility management). Na základě výsledků otevřeného zadávacího řízení zadavatel rozhodl o přidělení veřejné zakázky společnosti COPA Retail, s.r.o. se sídlem Na Příkopě 22/859, Praha 1, PSČ: 110 00, IČ: 262 11 700, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 80103.

Dne 20. září 2006 zadavatel obdržel výzvu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) ze dne 14. září 2006 k podání vyjádření k podnětu k přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky podanému stěžovatelem (dále jen „podnět“) a k předložení dokumentace o zadání veřejné zakázky. V návaznosti na tuto výzvu zadavatel předal ÚOHS dokumentaci o zadání veřejné zakázky, a to podáním ze dne 27. září 2006, doručeným osobně do sídla odboru veřejných zakázek Praha na adrese Praha 1, Letenská 3. Tímto dnešním podáním zadavatel předkládá ÚOHS své věcné vyjádření k podnětu stěžovatele, které již dříve avizoval ve svém podání ze dne 27. září 2006.

V podnětu stěžovatel uvádí, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky údajně nedodržel veškeré závazné požadavky zákona, a to konkrétně tím, že (i) údajně zadal veřejnou zakázku diskriminujícím způsobem, (ii) údajně porušil pravidla pro složení hodnotící komise a (iii) o přidělení veřejné zakázky údajně rozhodl podjatými osobami.

Zadavatel nesouhlasí s tvrzeními stěžovatele obsaženými v jeho podnětu (uvedenými shora pod body (i), (ii), (iii)), přičemž k těmto tvrzením uvádí následující své vyjádření.

II.

Stěžovatel v článku I. podnětu uvádí, že zadavatel údajně porušil zákaz diskriminace.

Tohoto porušení zákazu diskriminace se měl zadavatel dle tvrzení stěžovatele údajně dopustit tím, že v zadávací dokumentaci nastavil parametry pro zadání veřejné zakázky diskriminujícím způsobem, a to tak, aby podmínky zadávacího řízení mohl splnit pouze jediný uchazeč - společnost COPA Retail, s.r.o.

Jako požadavky stanovené diskriminujícím způsobem pak stěžovatel uvádí požadavky zadavatele na:

- a) lokalitu, ve které by se měl objekt nacházet,
- b) charakter objektu a
- c) váhu hodnotícího kritéria lhůta pro předání objektu (která byla pro účely hodnocení předložených nabídek stanovena na 25 %).

K důvodům, které stěžovatel uvádí v podnětu a o kterých tvrdí, že dokazují diskriminující charakter požadavků zadavatele, zadavatel uvádí následující.

Ad a) Zadavatel odmítá tvrzení stěžovatele, že svůj požadavek na lokalitu, ve které by se měla nová budova Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „budova“) nacházet, stanovil diskriminujícím způsobem, neboť toto tvrzení je zavádějící a zjevně nepravdivé. Zadavatel

byl při stanovení požadavku na lokalitu, v níž by se měla budova nacházet, veden především snahou zajistit, aby tato budova byla občanům hlavního města Prahy co nejsnadněji přístupná, a to s ohledem na rozsáhlou a různorodou agendu, která bude v budově vyřizována. Takový požadavek dle názoru zadavatele nejlépe splňuje budova, která je umístěna v centrální a dopravně dobře dostupné části města. Tento způsob vymezení lokality pro umístění budovy byl stanoven též v rozhodnutí Rady hlavního města Prahy (usnesení č. 0913 ze dne 21. června 2005), ze kterého bylo při vypracování zadávací dokumentace veřejné zakázky vycházeno.

Rada hlavního města Prahy učinila toto rozhodnutí na základě závěrů obsažených v dokumentu s názvem „*Analýza současného stavu a optimální alokace pracovních míst*“ (dále jen „analýza“), který zpracovala společnost Cushman & Wakefield, s.r.o. V této analýze byly nejprve na základě shromážděných údajů naznačeny a následně v rozpracované verzi analýzy přesně definovány a podrobně specifikovány konkrétní aspekty, které by měly být zohledněny při výběru vhodné lokality pro umístění budovy. Tyto aspekty vyplynuly především ze slabých stránek stávajícího stavu, jako je špatná časová dostupnost jednotlivých pracovišť, značné časové ztráty při fyzické komunikaci mezi jednotlivými pracovišti, velká rozdrobenost odborů s přímou vazbou na občany při absenci jednotného komunikačního místa, ne hospodárnost provozování velkého počtu objektů apod. Současně bylo přihlédnuto též k požadavku zadavatele na umístění budovy v těžišti dopravní obslužnosti městské hromadné dopravy hlavního města Prahy (dále jen „MHD“). Jelikož zadavatel svou dlouhodobou politikou usiluje o posílení přepravy cestujících prostředky MHD a o snížení objemu automobilové dopravy v hlavním městě Praze, bylo jeho záměrem umístit pracoviště Magistrátu hlavního města Prahy právě v takové oblasti, která se bude nacházet poblíž dopravních uzlů MHD a současně bude srovnatelně dostupná ze všech částí hlavního města Prahy. Proto bylo za těžiště dopravní obslužnosti zvoleno území vymezené množinou stanic metra obsahující přestupní stanice Florenc, Můstek a Muzeum, včetně nejbližších navazujících stanic, a též navazujících tramvajových a autobusových linek.

Za účelem konkrétního geografického vymezení „ideální“ lokality a s ohledem na shora uvedené pak byla v analýze stanovena dvě pomocná kritéria, jejichž aplikací a následným promítnutím do mapy hlavního města Prahy bylo stanoveno a v mapě vyznačeno území, v němž by se požadovaná budova měla nacházet. Jednalo se o pomocné kritérium „*docházková vzdálenost od tzv. Nové radnice a tzv. Nové úřední budovy Magistrátu hlavního města Prahy*“ a pomocné kritérium „*docházková vzdálenost od stanovených uzlů MHD*“. První z těchto pomocných kritérií bylo stanoveno v délce cca 5 až 10 minut, neboť úmyslem zadavatele bylo zajistit minimalizaci časových ztrát při opakované fyzické komunikaci mezi relokovanými pracovišti a tzv. Novou radnicí a tzv. Novou úřední budovou Magistrátu hlavního města Prahy. Druhé pomocné kritérium bylo stanoveno v délce cca 5 minut, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že v uvažované oblasti se nachází hustá síť MHD tvořená nejen zmíněnými stanicemi metra, ale též množstvím tramvajových a autobusových zastávek. Jak již bylo shora uvedeno, obě pomocná kritéria byla promítnuta do mapy hlavního města Prahy a jejich průnikem pak byla vymezena „ideální“ lokalita, v níž by se budova měla nacházet. Grafické znázornění výše popsané analýzy docházkových vzdáleností tvoří přílohu č. 2 tohoto vyjádření.

Výsledná „ideální“ lokalita zjištěná shora popsanou analýzou pak byla pro účely veřejné zakázky rozhodnutím zadavatele podstatně rozšířena všemi směry, a to tak, aby místo plnění bylo vymezeno jako maximální možné území, které současně naplní požadavek Rady hlavního města Prahy, tj. aby se jednalo o dobře dostupnou centrální část hlavního města

Prahy. Grafické vyznačení místa plnění veřejné zakázky tvoří přílohu č. 3 tohoto vyjádření. Jak je patrné z této mapky, stejně jako z bodu 4. zadávací dokumentace, kde je uveden slovní popis místa plnění veřejné zakázky, nejednalo se pouze o úzce vymezenou lokalitu centra Prahy, jak tvrdí ve svém podnětu stěžovatel, ale o rozsáhlou oblast zahrnující kromě území Městské části Praha 1 též zcela či částečně území Městských částí Praha 2, Praha 3, Praha 5, Praha 6 a Praha 8. Lze tedy shrnout, že zadavatel vymezil požadovanou lokalitu podstatně širším způsobem, než jaký mu byl primárně doporučen odborným poradcem.

V této souvislosti je zapotřebí doplnit, že zadavatel je oprávněn a současně povinen v zadávací dokumentaci blíže specifikovat předmět veřejné zakázky a klást si podmínky a požadavky na realizaci veřejné zakázky odpovídající objektivně odůvodněným potřebám zadavatele. Jestliže tedy zadavatel v zadávací dokumentaci požadoval, aby se budova nacházela v dobře dostupné centrální části hlavního města Prahy, byl tento požadavek s ohledem na shora uvedené naprosto logický a plně odpovídal odůvodněným potřebám zadavatele.¹

Ad b) Podobně irelevantní je tvrzení stěžovatele, že zadavatel postupoval diskriminujícím způsobem, když v zadávací dokumentaci jako předmět plnění veřejné zakázky stanovil nájem budovy, popřípadě komplexu vzájemně propojených budov, který splní požadované parametry stanovené zadavatelem. Stěžovatel namítá, že v důsledku tohoto vymezení údajně došlo k eliminaci dalších potenciálních uchazečů, kteří by nabídli třeba několik blízko sebe se nalézajících objektů, které však nejsou stavebně-technicky přímo propojeny. Dle názoru zadavatele je i toto tvrzení stěžovatele zavádějící. Zadavatel na základě svých zkušeností a též na základě odborné analýzy dospěl k závěru, že pro maximálně hospodárný a efektivní chod úřadu je nejvýhodnější právě soustředění dosud rozptýlených pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy do jedné budovy, resp. komplexu vzájemně propojených budov. S ohledem na to by tedy bylo jen obtížné představitelné, že by požadavku zadavatele na centralizaci rozříštěných pracovišť mohlo vyhovovat pouhé přemístění pracovišť do jiného souboru budov, které by neumožňovaly dostatečně rychlou a efektivní vzájemnou komunikaci mezi jednotlivými pracovišti umístěnými v těchto budovách. Takové řešení by totiž neodstranilo existující potíže spojené s fyzickou komunikací mezi jednotlivými pracovišti, ani by neusnadnilo přístup k úřadu pro občany, a nebyl by tak vůbec naplněn jeden z hlavních cílů zadavatele, kterých chtěl celým procesem alokace dosáhnout. Zadavatel přitom neměl při stanovení požadavku na komplex vzájemně propojených budov na mysli úzce chápané hledisko stavebně-technické propojenosti budov, nýbrž měl v úmyslu stanovením tohoto požadavku dosáhnout toho, aby uchazeči nabízeli pouze takové budovy, které budou svou vzájemnou polohou a uspořádáním zabezpečovat širší funkční propojení pracovišť

¹ V této souvislosti je třeba si také uvědomit, že kdyby zadavatel vymezil požadovanou lokalitu širším způsobem, např. pro celé území hlavního města Prahy, pak by byl nucen dosáhnout svých oprávněně sledovaných cílů ohledně požadavků na dostupnost budovy a její dopravní obslužnost jiným způsobem. Nenčinil-li by tak, vystavil by se riziku, že mu budou v nabídkách uchazečů nabízeny budovy v takových lokalitách, které by byly pro zadavatele z hlediska jeho oprávněných priorit a požadavků zcela neakceptovatelné. Lze rovněž předpokládat, že těmito budovami nacházejícím se ve zcela nevhodných či obtížně dostupných částech města by velmi těžko mohly pouze skrze kritérium nabídkové ceny konkurovat budovy, které by se nacházely buď v centru města anebo v blízkosti významných dopravních uzlů (např. stanice metra apod.) a které by tedy naopak požadavky zadavatele ohledně dostupnosti splňovaly daleko lépe. Alternativním řešením by samozřejmě mohlo být konstruování lokality nabízené budovy jako jednoho z hodnotících kritérií. Takové hodnotící kritérium se silně subjektivním charakterem by však mohlo vyvolávat značné obtíže při hodnocení nabídek a lze předpokládat, že by se právě toto řešení paradoxně mohlo stát terčem kritiky z obdobných důvodů, které stěžovatel uvádí ve svém podnětu. I z těchto důvodů je tedy zadavatel přesvědčen, že jím zvolený postup v otázce vymezení lokality veřejné zakázky byl nejen právně přístupný, ale i nejvhodnější, nejtransparentnější a zcela nediskriminující.

umístěných v těchto budovách a umožňovat tak efektivní vzájemnou fyzickou komunikaci mezi jednotlivými pracovišti. Vzhledem k tomu, že zadavatel neobdržel žádný dotaz potenciálního uchazeče, který by se týkal pojmu „komplex vzájemně propojených budov“, měl a má za to, že shora uvedené širší pojetí tohoto pojmu bylo ze znění zadávací dokumentace dostatečně zřejmé. Zadavatel má nepochybně právo stanovit takové podmínky, které odpovídají jeho představě o vhodnosti objektu pro účely umístění úřadu, a to zejména tehdy, když tyto požadavky prokazatelně vyplývají z úmyslu maximálního zefektivnění výkonu veřejné správy na území hlavního města Prahy a zjednodušení přístupu k úřadu pro občany.

Ad c) Také tvrzení stěžovatele, že zadavatelem stanovená váha dílčího hodnotícího kritéria lhůta pro předání objektu, která činila 25 %, údajně byla pro účely hodnocení předložených nabídek nepřiměřeně vysoká (v porovnání s vahami ostatních dílčích kritérií: nabídková cena – 50 %, výměra rezervních administrativních prostor – 15 %, systém smluvních pokut – 10 %), a měla tudíž diskriminující charakter, musí být ze strany zadavatele jednoznačně odmítnuto. Zvolená hodnota dílčího hodnotícího kritéria lhůta pro předání objektu z pohledu zadavatele zcela odpovídala jeho významu, neboť situace dislokovaných pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy byla z hlediska optimálního fungování úřadu zadavatelem již delší dobu vnímána jako ne zcela uspokojivá a z toho důvodu bylo zájmem zadavatele tuto situaci co nejméně prodlužovat. Navíc lze konstatovat, že váha 25 % přiřazená dílčímu hodnotícímu kritériu lhůta pro předání objektu se při hodnocení nabídek v souladu s matematickými algoritmy a postupy uvedenými ve vyhlášce č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek dle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění pozdějších předpisů, projeví v přepočtu na body pouze v malé míře. Zadavatel chtěl stanovením této váhy zdůraznit svůj zájem na tom, aby uchazeči nabízeli lhůtu pro předání budovy co možná nejkratší, a byl tak co nejdříve naplněn hlavní záměr zadavatele, tj. vyřešení dosavadní ne příliš uspokojivé situace týkající se podmínek činnosti jednotlivých pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy. O tom, že lhůta pro předání budovy nebyla pro zadavatele bezvýznamná a že zadavatel toto dílčí hodnotící kritérium rozhodně nepovažoval za bagatelní, jak se ve svém podnětu snaží naznačit stěžovatel, svědčí též skutečnost, že zadavatel pro případ nedodržení stanovené, resp. uchazečem navržené, lhůty pro předání budovy zadavateli stanovil v bodu 8.16. zadávací dokumentace smluvní pokutu, a to ve výši minimálně 100.000,- Kč za každý den prodlení. Již sama skutečnost, že nedodržení lhůty pro předání budovy ze strany uchazeče bylo sankcionováno smluvní pokutou, navíc ve značně vyšší za každý den prodlení, dle názoru zadavatele dostatečně výmluvně svědčí o tom, že zadavatel při přípravě zadávacích podmínek nestanovil váhu tohoto dílčího hodnotícího kritéria za účelem diskriminace potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, ale naopak o tom, že pro zadavatele bylo toto dílčí hodnotící kritérium důležité. Tvrzení stěžovatele o diskriminujícím charakteru tohoto dílčího hodnotícího kritéria je tudíž dle názoru zadavatele neopodstatněné.

S ohledem na právě uvedené důvody, které zadavatele vedly ke stanovení požadavků uvedených shora pod písmeny a), b) a c), nelze dle názoru zadavatele žádný z těchto požadavků vyhodnotit jako diskriminující, a tudíž nelze hovořit o jakékoliv diskriminaci potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, jak to ve svém podnětu uvádí stěžovatel, a to ani při kombinaci všech těchto požadavků. Zadavatel je přesvědčen, že stěžovatel nemá pro svá tvrzení o údajné diskriminaci uváděná v podnětu oporu v žádném konkrétním případě, který by tvrzení stěžovatele dokládal. Lze zajisté předpokládat, že pokud by se některý z potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku cítil být z jakéhokoliv důvodu v zadávacím řízení diskriminován, využil by všech možností, které mu zákon dává, aby na takovou

diskriminaci ze strany zadavatele upozornil již v průběhu zadávacího řízení. Zadavatel však v průběhu celého zadávacího řízení žádné námitky proti způsobu zadání veřejné zakázky ani proti svému postupu neobdržel. Skutečnost, že v rámci této veřejné zakázky byla nakonec předložena jen jediná nabídka, pak nemůže být „důkazem“ o diskriminačním postupu zadavatele, jak tvrdí stěžovatel. Zadavatel při stanovení veškerých svých požadavků týkajících se parametrů budovy důsledně dbal na to, aby tyto požadavky vycházely pouze z objektivní potřeby zadavatele nalézt objekt vhodný pro účely umístění tak rozsáhlého úřadu, jakým Magistrát hlavního města Prahy bezesporu je. A právě z tohoto důvodu zadavatel úzce spolupracoval se společností Cushman & Wakefield, s.r.o., která je mezinárodní renomovanou odbornou společností působící v oblasti trhu s nemovitostmi.

III.

Stěžovatel dále v článku II. podnětu uvádí, že zadavatel údajně porušil pravidla pro složení hodnotící komise.

Tohoto porušení pravidel pro složení hodnotící komise se měl zadavatel údajně dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 57 odst. 3 zákona připustil, aby v hodnotící komisi byli pouze dva zástupci věcně příslušných ministerstev, namísto zákonem požadovaných tří zástupců.

K tomuto tvrzení stěžovatele zadavatel uvádí následující vyjádření.

Zadavatel odmítá tvrzení stěžovatele, že porušil pravidla pro složení hodnotící komise, neboť toto tvrzení se zakládá na nedostatku informací stěžovatele, resp. zřejmě též na nesprávné interpretaci zákona. Zadavatel je přesvědčen, že postupoval zcela v souladu s ustanovením § 57 odst. 3 zákona, neboť na základě usnesení Rady hlavního města Prahy č. 1080 ze dne 19. července 2005 požádal vládu České republiky o ustavení hodnotící komise pro veřejnou zakázku, přičemž za hlavní město Prahu navrhl jmenovat deset členů a deset náhradníků členů hodnotící komise a jmenování zástupců ministerstev ponechal na věcně příslušných ministerstvech. Žádost o jmenování hodnotící komise zadavatel v souladu se zákonem odeslal věcně příslušnému ministrovi (a to ministrovi pro místní rozvoj), na jehož návrh poté vláda České republiky svým usnesením č. 1444 ze dne 9. listopadu 2005 jmenovala třináctičlennou hodnotící komisi pro tuto veřejnou zakázku. Členy této hodnotící komise a jejich náhradníky byli jmenováni též zástupci tří ministerstev, a to zástupce Ministerstva pro místní rozvoj, zástupce Ministerstva vnitra a zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí. Lze tedy konstatovat, že při ustanovení hodnotící komise pro veřejnou zakázku bylo postupováno zcela v souladu s ustanovením § 57 odst. 3 zákona a stěžovatelem namítané porušení zákona je tedy namísto odmítnout jako neopodstatněné.

Pokud se týká jednání hodnotící komise, lze doplnit, že podle ustanovení § 58 odst. 2 zákona může hodnotící komise jednat a usnášet se, jsou-li přítomni nejméně dvě třetiny všech jejích členů, resp. náhradníků, řádně pozvaných k jednání. Ze žádného ustanovení zákona přitom nevyplývá, že by na každém jednání hodnotící komise museli být přítomni všichni tři zástupci odborně příslušných ministerstev. Pokud jde o případ, který mohl vést stěžovatele k učinění závěru o porušení pravidel pro složení hodnotící komise (když ve svém podnětu tvrdí, že v hodnotící komisi byli pouze dva zástupci ministerstev), zadavatel předpokládá, že šlo zřejmě o jednání hodnotící komise konané dne 7. prosince 2005, ze kterého se zástupce Ministerstva pro místní rozvoj, jakožto člen hodnotící komise, předem omluvil. Následně byl tedy vyzván k účasti na jednání hodnotící komise jeho náhradník (též zástupce tohoto ministerstva), který svou účast nejprve potvrdil, poté se však z naléhavých pracovních důvodů rovněž omluvil, a to telefonicky krátce před zahájením jednání hodnotící komise. Jak již však

bylo shora uvedeno, nepřítomnost zástupce Ministerstva pro místní rozvoj neměla a (při dosažené usnášerischopnosti hodnotící komise) ani nemohla mít jakýkoliv vliv na legitimitu rozhodnutí hodnotící komise učiněných při tomto jejím jednání.

IV.

Stěžovatel dále v článku III. podnětu uvádí, že zadavatel údajně rozhodl o přidělení veřejné zakázky podjatými osobami.

Tohoto jednání se měl zadavatel dopustit tím, že připustil, aby o přidělení veřejné zakázky uchazeči - společnosti COPA Retail, s.r.o., jejímž společníkem a jednatelem je pan Sebastian Georg Pawlowski, rozhodovali i ti členové hodnotící komise, kteří v minulosti jako členové Rady hlavního města Prahy rozhodovali v záležitosti týkající se jiné společnosti, jejímž statutárním orgánem byl rovněž pan Sebastian Georg Pawlowski.

K tomuto tvrzení stěžovatele zadavatel uvádí následující vyjádření.

Otázku podjatosti člena hodnotící komise upravuje zákon v ustanovení § 57 odst. 4, kde stanoví, že „členové hodnotící komise a jejich náhradníci nesmí být ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjatí; zejména se nesmí podílet na zpracování nabídky, nesmí mít osobní zájem na zadání příslušné veřejné zakázky a s uchazeči je nesmí spojovat osobní ani pracovní či jiný obdobný poměr“. Ani jeden z uvedených důvodů podjatosti nebyl dán u žádného z členů hodnotící komise, což ostatně dokládají čestná prohlášení učiněná písemně členy, příp. náhradníky členů, hodnotící komise na počátku prvního jednání hodnotící komise, jehož se tyto členové, resp. náhradníci, zúčastnili. Ze shora uvedeného též vyplývá, že skutečnost, ve které stěžovatel spatřuje důvod podjatosti některých členů hodnotící komise, totiž že tyto osoby ve funkcích členů Rady hlavního města Prahy v minulosti rozhodovaly o záležitosti právnické osoby, v níž byl jednatelem a společníkem pan Sebastian Georg Pawlowski, který je v současnosti jednatelem společnosti COPA Retail, s.r.o., nemůže ve smyslu shora uvedeného zákonného ustanovení zakládat jakékoliv podezření z podjatosti.²

Zadavatel se domnívá, že institut podjatosti nelze chápat tak neomezeně, jak uvádí stěžovatel ve svém podnětu. Je totiž objektivní skutečností, že v současných podmínkách se poměrně

² Přestože zadavatel, jak již bylo shora vysvětleno, neshledává žádnou souvislost mezi rozhodnutím zadavatele o přidělení veřejné zakázky a usnesením Rady hlavního města Prahy č. 1067 ze dne 15. června 2004 o prominutí smluvní pokuty společnosti Pražské komunikační a společenské centrum, v.o.s., dovoluje si v zájmu podání uceleného vyjádření ke všem tvrzením stěžovatele poskytnout ÚOHS též stručnou informaci k této otázce. Je pravdou, že pan Sebastian Georg Pawlowski byl v minulosti jednatelem i společníkem společnosti Pražské komunikační a společenské centrum, v.o.s. a že dne 12. února 2004 podával jménem společnosti žádost o prominutí smluvní pokuty ve výši 999.000,- Kč. Nárok na zaplacení této smluvní pokuty tehdy vznikl v důsledku pozdní úhrady části úplaty dle uzavřené nájemní smlouvy (první tři splátky z podílu na vstupném). Rada hlavního města Prahy poté svým usnesením č. 1067 ze dne 15. června 2004 smluvní pokutu této společnosti promínila. Pravomoc Rady k prominutí pohledávky v této výši je dána ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zatímco pravomoc Zastupitelstva hlavního města Prahy je dána ve smyslu § 59 odst. 3 písm. m) téhož zákona až u rozhodování o prominutí pohledávky vyšší než 5 mil. Kč. Není tedy pravdivé tvrzení stěžovatele o tom, že ve věci rozhodování o prominutí zmíněné pohledávky došlo k porušení zákona o hlavním městě Praze. Pro dokreslení celé věci lze dále doplnit, že tehdejší rozhodnutí o prominutí pohledávky ve výši 999.000,- Kč bylo učiněno zejména s ohledem na skutečnost, že nájemní smlouva byla ve všech ostatních ohledech plněna řádně a také že dotčená smluvní pokuta byla v nájemní smlouvě sjednána ve výši přesahující obchodní zvyklosti, a tedy naděje na případné úspěšné soudní vymození nároku z takto nepřiměřeně vysoké smluvní pokuty byla s ohledem na ustanovení § 301 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, resp. § 3 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, takřka nulová.

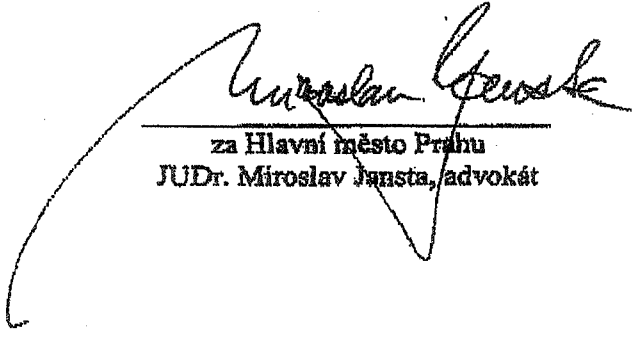
Často vyskytuje spojení jedné fyzické osoby s více právními subjekty, které vstupují v různých záležitostech do jednání s orgány zadavatele. Vzhledem k této skutečnosti a vzhledem k rozsahu záležitosti, jimiž se zadavatel při své činnosti zabývá, není neobvyklé, že osoby vykonávající funkci orgánu zadavatele přicházejí v různých záležitostech do styku se stejnými osobami, které však mohou v jednotlivých případech reprezentovat různé právní subjekty. V důsledku toho není prakticky v silách zadavatele ustanovit hodnotící komisi tvořenou osobami, které by byly zcela „nepodjaté“ v přehnaně extenzivním smyslu uváděném stěžovatelem v jeho podnětu. Navíc, jak bylo již shora v tomto vyjádření uvedeno, podjatost členů hodnotící komise ve smyslu zákona nelze spatřovat v tom, že tito členové hodnotící komise v minulosti již jednou rozhodovali ve funkci orgánu zadavatele v záležitosti týkající se některého z právních subjektů, v nichž se určitou měrou podílí určitá fyzická osoba, pokud se jejich rozhodování v rámci činnosti hodnotící komise týká jiné záležitosti a navíc jiného ze subjektů, v nichž se podílí stejná fyzická osoba. Zadavatel je toho názoru, že v případě veřejné zakázky s tak významným dopadem na organizaci a celý chod Magistrátu hlavního města Prahy byla účast členů Rady hlavního města Prahy v hodnotící komisi nezbytná.

V.

S ohledem na veškeré shora uvedené skutečnosti má zadavatel za to, že závěry, ke kterým dospěl stěžovatel, a na jejichž základě podal podnět, jsou nesprávné a nedůvodné, neboť zadavatel se nedopustil žádného z vytýkaných porušení zákona. Vzhledem k tomu se zadavatel domnívá, že není důvodné, aby ÚOHS zahajoval řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dle ustanovení § 96 zákona.³

Zadavatel si tímto současně dovoluje zdvořile požádat o poskytnutí informace o způsobu vyřízení podnětu stěžovatele.

V Praze dne 6. října 2006

za Hlavní město Prahu
JUDr. Miroslav Jansta, advokát

Přílohy:

č. 1 - plná moc

č. 2 a) analýza docházkových zón od Nové radnice – 5 min, 10 min

b) lokalizace stanic a zastávek metra a tramvají ve vztahu k docházkovým vzdálenostem od Nové radnice

c) oblast průniku docházkových vzdáleností

č. 3 - grafické vyznačení území

³ S vědomím toho, že tato skutečnost nemá vliv na přezkoumávání regulérnosti zadání předmětné veřejné zakázky, zadavatel rovněž konstatuje, že dle ustanovení § 18 odst. 1 písm. g) aktuálně účinného zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, platí pro nájem existujících nemovitostí obecná výjimka z působnosti tohoto zákona o veřejných zakázkách.

PLNÁ MOC

Hlavní město Praha se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, PSČ: 110 01, IČ: 00064581, zastoupené MUDr. Pavlem Bémem, primátorem hlavního města Prahy (dále též jen jako „zmocnitel“), jakožto zadavatel veřejné zakázky s názvem „Alokace pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy“ (dále též jen jako „veřejná zakázka“), zadávané v otevřeném zadávacím řízení dle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, které bylo uveřejněno na centrální adrese dne 22. srpna 2005 pod ev. č. 50012165, tímto uděluje

plnou moc

JUDr. Miroslavu Janstovi, advokátovi
se sídlem Těšnov 1/1059, Praha 1,
zapsanému v seznamu České advokátní komory pod č. 4106
(dále též jen jako „advokát“)

k tomu, aby na základě výzvy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. P 634/06-537/550 an ze dne 14.9.2006 podal za zmocnitele vyjádření k podnětu ze dne 23.8.2006 podanému Transparency International – Česká republika, o.p.s., se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 911/8 (sídlo zapsané v rejstříku obecně prospěšných společností vedeném Městským soudem v Praze oddíl O, vložka 363: Praha 8, Chlumčanského 5/497), zastoupenou Mgr. Adrianou Krnáčovou, výkonnou ředitelkou, a Mgr. Michalem Štíčkou, M.A., k přezkoumání úkonů zadavatele při zadání veřejné zakázky, a aby v této věci zmocnitele zastupoval při jednání s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže v době před případným zahájením správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

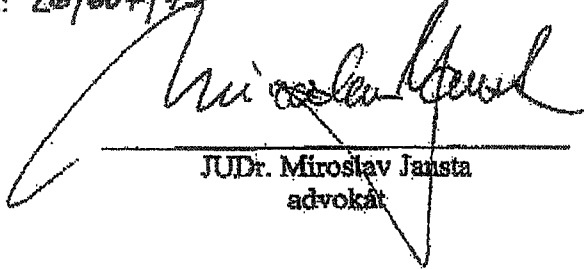
V Praze dne 5.10.2006

Hlavní město Praha
MUDr. Pavel Bém
primátor

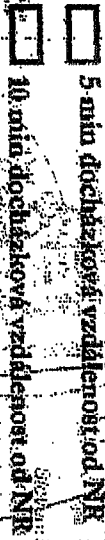
Advokát tímto plnou moc přijímá.

V Praze dne 16.10.2006

Naše zn.: 26/607/79

JUDr. Miroslav Jansta
advokát

Analýza dochádzkových zón od Novej radnice – 5 min, 10 min

Lokalizace stanic a zastávek metra a tramvají ve vztahu k docházkovým vzdálenostem od Nové radnice

